

איך מתזכרים לבורא? סוד האדם

כאשר יידע האדם, מי הוא, מה הקשר בינו לבוראו, מדוע בא לעולם, מדוע מוכרחים להגיע לאהבת השם, איזה תפקיד מיוחד וחשוב יש לו בעולם, ואיזה עוון יש בעולם שגורם להתרחק מהבורא, אז לא יבוא האדם לחטוא, וישתוקק להתקרב לבוראו ולאהבה אותו. מי אני? מובא בזוהר: האדם זה הנשמה, הגוף שייך לעפר - לטומאה. מה זה נשמה? הנשמה אינה מוגבלת, אין לה צורה או צבע והיא לעומת האדם - אין סוף. הנשמה יכולה ברגע אחד להיות בכל העולם, ולכן אמרו רבותינו: מקום שהאדם חושב, שם הוא נמצא, באותו רגע נשמתו כבר שם. מה הקשר בין האדם לבורא? הנשמה היא חלק אלוק' ממעל, ככתוב "חלק השם עמו", נשמת האדם היא חלקיק קטן מאד מהבורא, החלק הגדול שלה נמצא בתוך הבורא כביכול, וע"י שמדבק עצמו בשורש נשמתו ממילא נמצא עם בוראו. את מי האדם הכי אוהב בעולם? רק את עצמו, ורק כאשר יתבונן וישכיל ויבין שעצמו זה נשמתו, ונשמתו זה חלק הבורא שבקרבו, ימסור כל אהבתו לבוראו בכל נפשו ומאודו. מדוע הבורא שלח אותי למטה? משום שרק אתה יכול להעלות חלקים מסויימים משורש נשמתך, ששייכים לבורא ונמצאים בעולם העשייה, והבורא ממתין שתקבל את רצונו - את הניסיונות והקשיים - באהבה, ותבטל את רצונך מפני רצונו בשמחה, והכל בכדי להתנתק בחיי חיותך מזוהמת וטומאת העולם, וכל לימוד התורה והמצוות שלך יהיו בכדי לעשות רצונו, וכדי להדבק בו. למה עוון הברית, פגם היסוד, כל כך חמור? משום שאז כל מציאות האדם נדבקת ושבויה בכוח הטומאה, ומכל המצוות ולימוד התורה שלו נהנים הסטרא אחרא, ונבראים על ידו מזיקים שהם ילדים שלו ממש בטומאה ויונקים את כוחו הרוחני והגשמי, וכאשר יעשה תשובה כדלהלן, יחזור לידי השכינה עם כל תורתו ומצוותיו.

ההבטחה היוזרת של רשב"י בזהר

שְׁמַעְנוּ מֵרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: בְּאֶשֶׁר הָאָדָם חוֹטָא, אֲזִי שׁוֹלֵט עַל הָאָדָם רוּחַ טְמָאָה שְׁגוֹרָם לְאָדָם לְחַטָּא שׁוֹב וְשׁוֹב, וְאִינוּ יְכוּל לְעַצֵּר זֹאת עַד שְׁיַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה בְּשִׁבְרוֹן לֵב, וְיִשְׁבֵּר גְּאוֹתוֹ וְיִפְרֹט חֲטָאֵיו, אֲזִי נִשְׁפָּרַת אוֹתָהּ רוּחַ טְמָאָה וְגִאָוָה וְלֹא תִשְׁלַט עָלָיו, וּמִי שְׁיִשְׁבֵּר אוֹתָהּ כְּמוֹ שְׁצָרִיף: לִיְהוּי הֵוא גְּבָרָא בְּאִבְטָחוֹתָא דְלָא יִתּוֹב לְגַבִּיָּה לְעַלְמִין - יְהִיָּה אוֹתוֹ אָדָם בְּהִבְטָחָה שְׁלֹא יִשׁוֹב אֶל צַד הַטְּמָאָה לְעוֹלָמִים (זהר מבאר פְּרִשְׁת פְּנַחֵס דְּרַ"מ).

קריאת ספר הזהר או אור החיים מציל מנסיונות

בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה - באלין לא צריך נסיון. תרגום: ע"י חבור זה שלך, שהוא ספר הזהר, שהוא מגיע מזוהר האם העליונה שנקראת תשובה - אלה שלומדים זאת לא צריך לבוא להם נסיונות. (זוהר נשא קכ"ד:)
ומאות אלפי יהודים ניסו זאת בדורינו, וראו פלאות בקריאת 20 דקות זוהר או אור החיים

גִּדּוּל עוֹוֹן פְּנֵים הַקְּדוּשָׁה

טו. עוֹקֵר אֶת נִשְׁמַתוֹ מִרְשׁוֹת הַקְּדוּשָׁה לְרִשׁוֹת הַסְטֵרָא אַחֲרָא.
טז. גּוֹרֵם גְּלוּת לְעַצְמוֹ וְגְלוּת לְשִׁכְנָה.
יז. נֶאֱבֶדֶת מִמֶּנּוּ נִשְׁמַתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וּמוֹצִיאִים אוֹתוֹ בְּשָׂמִים מְכֻלָּל אָדָם.
יח. נֶאֱבֶד מִמֶּנּוּ צֶלֶם אֱלֹקִים וּמִתְחַלֵּף לְצֶלֶם בְּהִמּוֹת וְחִיּוֹת טְמֵאוֹת.
יט. יוֹצֵא חֵס וְחֵלִילָה מְכֻלָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֵין לוֹ חֵלֶק בְּבְנֵי הַשְּׁכִינָה.
כ. נִסְתָּמִים מִמֶּנּוּ מַעֲיִנוֹת חֲכָמַת הַתּוֹרָה, וְאֵין לוֹ חֵשֶׁק וְשִׂמְחָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה.
כא. מוֹלִיד בְּנִים רָשָׁעִים, וְתִפְלָתוֹ אֵינָה מִתְקַבֵּלָת.
כב. מַעֲוֹן זֶה נִבְרָאִים קְלָפוֹת כָּלֵב וְחֲזִיר, שְׁנוֹקְמִים מִמֶּנּוּ לְאַחַר מִיתָתוֹ, וְאַחַר מוֹתוֹ מִתְגַּלְגֵּל בְּכָלֵב וְחֲזִיר.
כג. כָּל הַצְּרוֹת (פִּיגּוּעִים, מַחְלוֹת וְתֵאוֹנוֹת) בָּאִים לוֹ וְלַעוֹלָם בְּגִלְל פְּגָם הַבְּרִית.
כד. גּוֹרֵם לְהִרְבוֹת אֶת הַשִּׁפְעַ וְהַחֲזֵק לְסִיטְרָא אַחֲרָא.
כה. נִדְבָקוֹת בּוֹ כָּל הַמִּדּוֹת הַרְעוֹת וּבִפְרֻט גְּאוּהַ וְכַעַס.
כו. פְּגָם הַבְּרִית קָשָׁה לִפְנֵי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבֵרוֹת.

א. חֵיב מִיתָה וְכָאֵלוּ מִבֵּיא מִבּוֹל לְעוֹלָם.
ב. כָּאֵלוּ שׁוֹפֵךְ דָּמִים וְעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה.
ג. כָּאֵלוּ מִשְׁקֵר בְּתוֹרָה כּוֹלֵה, וְנִקְרָא מוֹמֵר וּמְנַדָּה מִשָּׂמִים.
ד. אֵין מְכַנְיָסִים אוֹתוֹ בְּמַחְצָתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא. וּמִסְלֵק כָּל מִינֵי בְּרָכוֹת מִן הָעוֹלָם, וְגוֹרֵם עֲצִירַת גְּשָׂמִים.
ה. מְטַמְּאִים אוֹתוֹ וְנִשְׁמַתוֹ בְּכָל מִינֵי טְמֵאוֹת.
ו. מוֹשְׁכִים אוֹתוֹ מִלְּאֲכֵי חֲבֵלָה לְגַהֲיָנָם, וְנִדּוֹן בְּצוּאָה רוֹתַחַת.
ז. אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וּבְאֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל.
ח. אֵינּוּ זוֹכֵה לְרֵאוֹת פְּנֵי שְׁכִינָה.
ט. הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא נּוֹקֵם עַל פְּגָם הַבְּרִית יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹוֹנוֹת.
י. גּוֹרֵם שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵב אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְגוֹרֵם שִׁישְׁלָטוֹ הָאֲמוֹת בְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל.
יא. נּוֹקְמִים מִמֶּנּוּ בְּחֵרֵב נּוֹקְמַת נֶקֶם בְּרִית, וְנַעֲשֶׂה פְּגוּם בְּכָל כְּלָלוֹת גּוֹפּוֹ וְנִשְׁמַתוֹ.
יב. עַל יְדֵי זֶה אֵין קִיּוּם לְשָׂמִים וְלְאַרְצָא.
יג. רָאוּי לְמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, רַחֲמֵנָא לִיצְלָן.
יד. לֹא יִזְכֶּה לְגֵאֲלָה וְלִתְחִית הַמֵּתִים וְלְאַלְף הַשְּׁבִיעִי.

בּוֹדָאֵי אֵין חֲשׂוּדִים בְּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם מוֹמְרִים לְהַבְנִיעַ ח"ו שְׁבַגְלָל יְדִיעַת הָאֲסוּר יְבוֹאוּ לַחֲטוּא בְּמוֹזֵד.

ואלו שטוענים שאין ללמד את הבחורים שמגרים יצה"ר על עצמם - ח"ו לומר כן, כי עי"ז נותנים מקום ליצה"ר שהוא יהיה המגיד שיעור של הבחורים, ועל זה מחכה היצה"ר שהיראים יאמרו כן, ועי"ז יסית וידיח את הבחורים בלי מפריע, ואינו מחכה עד שילמדו הבחורים את חומר הדברים, אלא כבר בקטנותם מסיתם. והשי"ת ימחל לאותם שהחזיקו שאין ללמד דברים הללו, שבזה נתנו מקום להיצה"ר להסית בלי מפריע (קונטרס התקנות סקולען, מדברי מרן רבי משה פינשטיין זצוק"ל).

פסק השו"ע (אהע"ז סכ"ג)

ועוון זה חמור מכל עבירות שבתורה!!!

וכתב רבנו האר"י: המוציא שז"ל עונשו גדול לאין קץ. דע, שבכל עבירות שבתורה אפילו החמורות, אין בהם מי שמוליד מזיקין ממש כמו המוציא שז"ל. ובשעה שאדם חוטא, נשבים אותם נשמות שהם חלק אלוק' ממש ביד הס"א, ומהם נבראים משחיתים ומחבלים, שהם בניו ממש, והם גורמים לכלל ישראל מחלות, צרות, פיגועים ותאוונות.

מַעֲלַת שְׁמִירַת הַקֹּדֶשׁ

יד. הקב"ה מַעֲלָה אֶת כְּבוֹדוֹ בְּעֵינֵי כוֹלָם.
 טו. זוֹכָה לְהַנְצִיל מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ, וְלֹאֲחֶר
 הַתְּחִיָּה בַיּוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל יִשְׁאָר בַּחַיִּים,
 וְנִצּוֹל מִחֲבוּט הַקֶּבֶר.
 טז. נַעֲשֶׂה שְׁתַּף לְקֹדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 יז. הוּא רָשׁוּם וְחֻקוֹק לְמַעֲלָה, וְזוֹכָה
 לְצַלֵּם אֱלֹקִים.
 יח. הַקֶּבֶ"ה מְסַתֵּיר אוֹתוֹ מִשׁוֹנְאָיו.
 יט. אֵין שׁוֹם מְקַטְרֵג יָכוֹל לַגְעַת בְּנִשְׁמָתוֹ.
 כ. כָּל הַחִיצוֹנִים וְהַסְטָרָא אַחֲרָא
 מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ.
 כא. זוֹכָה לְכָל הַמַּדּוֹת הַטּוֹבוֹת, וְזוֹכָה
 לְהַרְגִישׁ קִדְשַׁת הַשַּׁבָּת.
 כב. מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנּוּ עֲלָאִין וְתַתְאִין,
 וְזוֹכָה לְהַכְנִיעַ אֶת ד' קְלָפוֹת הַטְּמָאוֹת.
 כג. כָּאֵלוֹ קַיִים אֶת כָּל הַתּוֹרָה כּוֹלָה.
 כד. זוֹכָה לְהַרְגִישׁ שְׂמִחָה וְיִרְאַת הַשֵּׁם,
 וְשְׂמִחָה בַתּוֹרָה.
 כה. זוֹכָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגוֹת גְּדוּלוֹת
 בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם, וְלְכָל הַמַּדּוֹת הַטּוֹבוֹת.
 כו. עֵקֶר הַגְּאוּלָּה, מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד וּבְנֵי
 יְרוּשָׁלַיִם תְּלוּיִים בָּזָה.

א. הָעוֹלָם קַיִם עָלָיו, וְאֵין כָּל אָמָה וְלִשׁוֹן
 יְכוּלִים לְשַׁלוֹט בּוֹ.
 ב. בְּזָכוֹתוֹ נִצָּלִים רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל מִפְּגַם הַבְּרִית.
 ג. זוֹכָה לַעֲתִיד לָבוֹא לְרְאוֹת אֶת הַקֹּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְזוֹכָה לְהַדְבִּיק בְּהַשֵּׁם.
 ד. הַקֹּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַפָּא אוֹתוֹ, וְנִקְרָא גְבוּר.
 ה. הַקֶּבֶ"ה שׁוֹמְרוֹ וְאֵין שׁוֹם דָּבָר יָכוֹל לְהַזִּיקוֹ.
 ו. הַקֹּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְפָּאֵר בּוֹ בְּכָל יוֹם.
 ז. הַקֹּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זוֹכֵר אוֹתוֹ תָּמִיד, וְנִקְרָא
 צְדִיק, שָׁלֵם וְתָמִים.
 ח. כָּל הַשִּׁפְעַ וְהַטּוֹב בָּא קוֹדֵם אֵלָיו וְאַחֲרַיִךְ
 לְכָל הָעוֹלָם.
 ט. זוֹכָה לְבָנִים צְדִיקִים, וְנִצּוֹל מִהַדִּין לְמַעֲלָה
 וְלַמַּטָּה.
 י. שׁוֹר הַגְּהִינָם וְכָל מְלֹאכֵי הַחֲבֵלָה אֵין לָהֶם
 רְשׁוּת לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו.
 יא. מִמְשִׁיךְ שִׁפְעַ לְשִׁכְנֵה הַקֹּדוֹשָׁה, וְזוֹכָה
 לְהִתְעַנֵּג בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם.
 יב. זוֹכָה לְזָכוֹת אַחֲרִים וּדְבָרָיו מִתְקַבְּלִים,
 וְזוֹכָה לְאַהֲבַת חֲבֵרִים.
 יג. מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם,
 וְגוֹרֵם הַמִּתְקַת הַדִּינִים מִיִּשְׂרָאֵל.

מְלוֹקֵט מִסְפֵּר "טְהַרַת הַקֹּדֶשׁ"
 סֵפֶר הַזוּהַר, גְּמֻרוֹת וּמְדַרְשִׁים

הַדְּרָכָה לְכָל יוֹלָד אוֹ בַחּוֹר אֵיךְ לְהִשְׁמֹר קֹדוֹשׁ וְטְהוֹר

יִשְׁמוֹר עֲצֻמוֹ מִחֲבָרִים עִם גִּישָׁה לַאֲיִנְטֵרנֵט, וּמִחֲבָרִים הַמְדַבְּרִים דְּבָרִים שְׂאִינִם צְנוּעִים/קְלָלוֹת, וְחַיִּיב לְהִתְרַחֵק
 מֵהֶם כְּמִטְחוּוֵי קֶשֶׁת. וּמִחֲבָרִים טוֹבִים יִשְׁתַּדֵּל לְהִתְרַחֵק מִנְּגִיעָה וְקִירְבָּה בְּצוּרַת חֵיבָה. **יִשְׁמוֹר וִירְגִיל אֶת עֵינָיו**
 לֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּנָשִׁים, וּבּוּדָאֵי לֹא בְּפִרְיָצוֹת גַּם אִם זֶה לֹא מְפִרִיעַ לוֹ. יִשְׁמוֹר עֵינָיו מִכָּל מַה שְּׂגוֹרֵם לוֹ תְּאוּוּהָ
 וְאִפִּילוֹ מִחֲבָרִים. **בְּעֵינָיִן אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ**: חוֹב קֹדוֹשׁ לְדַעַת, שְׂמִי שְׂאִינִי שׁוֹמֵר עַל עֲצֻמוֹ, יָכוֹל לְהַגִּיעַ לְעוֹנוֹת
 גְּדוּלִים הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאִכִּילַת "חֲזִיר", וְלִכֵּן יִשְׁתַּדֵּל לְהִזְהַר, לֹא יִסְתַּכֵּל וְלֹא יִתְעַסֵּק אֲצֵל עֲצֻמוֹ בְּאוֹתוֹ מִקּוֹם, לֹא
 יִגַּע שְׂלֵא לְצוֹרֵךְ כָּלֵל בְּאוֹתוֹ מִקּוֹם, וּבְכַדִּי לְהִתְפַּנּוֹת: אִם יָכוֹל יִכוּון עַל יָדֵי בְּגָד, וְאִפְשָׁר לַגְעַת בְּמִקּוֹם הַסְּמוּךְ
 לְיִצְיָאָת מֵי הַרְגָּלִיִּים, וּבּוּדָאֵי שֶׁל יִיאַחַז ח"ו בִּידוֹ, אֲךָ לְכוּון בְּאוֹפֵן שְׂלֵא אוֹחוֹ אֲלֵא בְּנִגְיָעָה קְלָה אִפְשָׁר, וְכִשְׁצָרִיךְ
 לְנִקּוֹת בְּמִקְלַחַת יַעֲשֶׂה זֹאת בְּזִרְיָצוֹת (רְאוּ בְּסִפּוּג) **לֹא לְהִרְהַר**: וְלֹא לְחֻשׁוֹב כָּלֵל בְּדְבָרִים שְׂאִינִם צְנוּעִים, שְׂזֵהוּ אִיסוּר
 דְּאוֹרִייתָא: וְנִשְׁמַרַת מִכָּל דְּבַר רַע, וְאִמְרוּ חז"ל שְׂלֵא יִרְהַר בַּיּוֹם וְיִבּוֹא לְיָדֵי טוֹמָאָה בְּלִילָה, וְיִשְׁתַּדֵּל שְׂלֵא יִזִּיד
 לְגִרוּם לְעֲצֻמוֹ אִיסוּר חז"ל הַמְקַשָּׁה עֲצֻמוֹ לְדַעַת הַרִי הוּא בְּנִידוּי, אֲךָ אִם זֶה בֹא מֵאִילָיו לֹא יִתְפַּעַל מִזֶּה וְיִסִּיחַ
 דַּעַתוֹ לְדְבָרֵי תּוֹרָה, וְלֹא יִחְשׁוֹשׁ וְלֹא יַעֲסוֹק בְּדְבָרִים אֲלוֹ כָּלֵל. וְאוֹמַנִּם קָרִי בְּשִׁנְתוֹ אֵינוֹ פֶּגַם הַבְּרִית ח"ו, אֲלֵא
 יִשְׁתַּדֵּל לְשְׂמוֹר עֵינָיו וּמִחְשַׁבְתּוֹ כְּדִלְהֵלֵן. **בְּמִקּוּוּהָ**: לֹא יִתְעַכֵּב כָּלֵל, וְיִשְׁתַּדֵּל שְׂכָל הַזְּמַן יִהְיוּ פָּנָיו כְּלָפֵי הַקִּיר.

זוים וזרעים ללא עוונות ודאגות

כמה שהאדם יותר רחוק מהשם כך מתרבים אצלו העוונות הדאגות והעצבות, העוונות: מונעים ממנו להיכנס אל היכל המלך ששם מקור השמחה, וממילא נמצא בידיים של הטומאה ששם שורש העצבות והדאגה. בכדי לצאת מידי הטומאה על האדם: **להפסיק את חטאיו, לתקן עוונותיו, ולהתקרב לבוראו, לכן אמרו חז"ל: ושבתם עד השם אלוקיכם. היציאה מהעוונות:** כל אדם יתבונן מה גורם לו תקלות ואיפה נגרמים התקלות, משום שאמרו חז"ל לא העכבר גנב אלא החור, וחשוב מאד לדעת מה החור והבעיה ואיך להתמודד. אם יש גישה **לסרטים/מכשירים/אינטרנט/רדיו/שירים חילוניים**, חוב קדוש לעזוב זאת ולהתרחק מזה מאד, ובפרט מהחברים העוסקים בזה, ולשמור עיניים מהמכשירים והעיתונים עצמם, ולא רק מהדברים האסורים שבהם. **שירותים/מקלחת:** ישתדל מאד שלא להסתכל כלל באותו מקום, ובפרט כשיושב יכסה זאת, עם בגדיו וכדו', ובמקלחת ירים מעט את עיניו, ואם צריך להתכופף יעצום עיניו, להזהר מאד מאד בנגיעה הראשונה, כי זה אבי אבות הטומאה, ועל זה אמרו חז"ל: תבקע כרסו ולא יגע, כל האוחז באמה כאילו מביא מבול לעולם. **ומי שנופל במיטה:** ישמור עצמו לא לישון כאשר אינו עייף ולכן בצהריים לא ישן על מיטתו, יזהר מאד כאשר נכנס למיטה לא להוריד ידיו מתחת למותנים כל זמן ששוכב, ולהילחם על לא להתהפך על הבטן אפי' קצת, ויקח משנה אחת שיודע בעל פה וישנן זאת שוב ושוב במחשבה בלבד בלא להוציא מפיו, עד שירדם. ומי ששומר על דברים אלו בוודאי ינצל. **שמירת עיניים:** על ידי שמתכנן דרכו לא לעבור במקומות שיש ניסיונות, כאשר רואה ממרחק אשה יצדד פניו לימין או לשמאל או שישפיל עיניו, אם אדם רואה מראה אסור בטעות, או שקופצים לו מחשבות, יהרהר בשם זה: **גְדִשְׁנָא'ל, באוטבוס** ישתדל לשבת וישים עצמו כישן. **אם הוא הולך במיד לחטא בכל מקום,** ישים נגד עיניו למסור נפש לשלוט במחשבתו, ע"י שידמיין דברים שלעולם לא יעשה, כגון: כשבאים לו מחשבות יקום מיד לעשות את מחשבותיו ודמיונותיו לעין כל באמצע ביהמ"ד, או ברשות הרבים, ואסור לדחות זאת. וכדאי להתקשר ליעוץ והדרכה.

תיקוני עוונות

ברוך הוא וברוך שמו שגילה עינינו בדור האחרון בתרופה פילאית פשוטה ומובטחת, כידוע מהזהר: עיקר התקלה משום שהאדם לא שולט על עצמו מחמת המזיקים שנבראו מעוונותיו ומושכים אותו לעוד עוונות, וזהו "עברה גוררת עברה" ואין האדם יכול לצאת מעצמו, והנה נגלה לעיני כל, באיזה סדר לשוב בתשובה, ואיזה תיקונים צריך לעשות, ובאיזה אופן אפשר לתקן את העוונות הקודמים, ואז אין האדם נגרר לעברה כלל, ויכול ביתר שאת לשוב אל תלמודו, ואל אלוקיו, והנה זכינו להדפיס בשנים האחרונות 213.000 חוברות וספרים לחלוקה, לתיקוני עוונות, וכל מי שעשה כפי ההדרכות הנ"ל הועילו לו התיקונים של העיניים, שלא יעניין אותו להסתכל בנשים ובתאוות, והתיקון על המחשבה הועיל לשכוח את כל המראות האסורות שלא יעלו במוחו עוד, והתיקון על הברית להפסיק החטאים ולתקן, ומכאן ואילך לעלות ולשוב עד השם.

077-222-2221

קו תוכן חינמי
סודיות מובטחת
חוברות כל הארץ: 888

ונשמרתם

ליעוץ והדרכה ניתן להתקשר ישירות: 05331-888-77

אם הקו חסום אפשר להתקשר: מטלפון פתוח, או בזק, ציבורי. ניתן לקבל מספר חדש: 0548-444-288.
לשותפות בזיכוי הרבים: קהילות/נדרים פלוס. קוד: 2221 "ונשמרתם" או הפקדה בחשבון:
בנק פועלים: 12. סניף 714. חשבון: 669210 או בשלוחה: 55, או במספר טלפון: 0527126565